

det sammenlægges med anden Jord, omfordeles eller udstyffes." Forslaget under Nr. 5 gaaer nu ud paa, at Forordningen af 3die December 1819 § 1 for Fremtiden ogsaa bliver anvendelig for Jorddrotter med Hensyn til Fæstegods, saa at der efter den vil kunne udstyffes, naar der kun af hver Fæstegaard bliver en Hovedparcel tilbage paa 20 Tønder Land boniteret Jord til Tært 24. Alt, hvad der hører med til Fæstegaarden som Tilliggende mere end disse 20 Tønder boniteret Jord, vil altsaa ikke komme ind under Bestemmelsen i § 3; men det er en saa farlig Ret, der for Diebliffet er nedlagt i Jorddrottens Haand til at kunne bortskaffe Fæstetvang paa en stor Deel af sit Fæstegods, at Udvalgets Fleertal ikke har fundet paa nogen Maade at kunne tiltræde nogen Indskrænkning i Paragraphen, saaledes som den foresligger, og det har altsaa heller ikke tiltraadt Forslaget under Nr. 5. Det er jo nemlig nu saaledes, at, naar en Fæstegaard er ledig, kan Jorddrotten udstyffe den, indtil 1 Tønde Hartkorn bliver tilbage til Hovedparcellen, og udstyffe det hele øvrige Tilliggende til Dele under 1 Tønde Hartkorn, og derved er Fæstetvungen bortfalden for denne Deel af Fæstegodsjet. Naar det nu viser sig, at der er circa 10,000 Fæstegaarde med 50,000 Tønder Hartkorn, saa kan Jorddrotten efter den nu bestaaende Ret udstyffe disse 50,000 Tønder, saaledes at Fæstetvungen kun vedbliver at hvile paa de 10,000 Tønder, medens den forsvinder af sig selv for de 40,000 Tønders Bedkommende. Dette kan han saameget lettere gjøre, som det skal være anerkjendt af Administrationen, at disse Parceller, som ved at gaae under 1 Td. Hartkorn blive fritagne for Fæstetvang, om kort eller længere Tid igjen kunne sammenlægges til en større Gaard, uden at Fæstetvungen vender tilbage. Derigjennem er der jo aabnet en ganske overordentlig let Afgang til Sammenlægning ved at foretage denne Operation, først at gjøre Jorden til Huuslodder og saa nogen Tid efter, naar Huuslodden bliver ledig,

— thi Leieren kan jo opsiges til hvert Aars 1ste Mai — at sammenlægge disse forskjellige Parceller til en større Eiendom, uden at den ved Udstyfningen bortfaldne Fæstetvang vender tilbage. Derved kan Jorddrotten skaffe dette Gods en ganske betydelig større Værdi udover den, som han virkelig i Forveien kunde siges at besidde. Vi have meent, at det vilde være overmaade vigtigt at see at faae denne forkastelige Udvei lukket og have derfor ikke kunnet gaae ind paa dette Forslag. — Forslaget under Nr. 6 er en blot Redaction. Naar det nemlig hedder i § 3: „Det Bøndergods, som ved nærværende Lovs Udstedelse er Fæstetvang undergivet, vedbliver fremdeles, saalænge det ikke afhændes til Selveiendom eller Arvefæste“, foreslaaer man, at der skal tilføies: „med Ret til at sælge og pantsætte“; det er kun for Tydeligheds Skyld, at man har stillet dette Forslag. — Forslaget under Nr. 7 har nogen Lighed med Forslaget under Nr. 1. Efterat § 3 i sin Heelhed lyder saaledes som af mig nævnt, gaaer Forslaget ud paa, at der skal tilføies: „medmindre Fæstetvang overføres paa et samme Eier tilhørende og i samme Sogn beliggende Areal, der ikke hidtil har været Fæstetvang undergivet og efter Bonitering har samme Størrelse som det Fæstetvang hidtil undergivne Areal, der ved en af de nævnte Foranstaltninger unddrages derfra“. Paa dette Sted har Udvalgets Fleertal været bestemt imod at gaae ind paa det tilfattede Forslag, thi det kan paa ingen Maade siges at tilfredsstille, hvad der maatte forlanges. Den Jord, som der her er Tale om, kunde paa mange Steder være af den bedste Jord, der hørte til en Fæstegaard, og den, der blev udlagt, kunde være af en meget slettere Bonitet, idet det ikke skulde være Jord af samme Bonitet, men blot efter Bonitering samme Størrelse. Naar altsaa den Jord, der igjen blev udlagt, var en heel Deel slettere, saa var Følgen deraf kun den, at der blev udlagt flere Tønder Land efter Bonitering, men selv om Beliggenheden af den ud-